

РЕШЕНИЕ

№ 5291

гр. София, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-12 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стою Хр. Згуров

при участието на секретаря Ирина Ст. В.
като разгледа докладваното от Стою Хр. Згуров Гражданско дело № 20221100105401 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предмет на делото са предявените от С. М. С., ЕГН ***** срещу Прокуратура на Република България, искове с правни основания чл.2, ал.1, т.3, пр.ІІ ЗОДОВ, относно осъждането на ответника да заплати на ищеца обезщетение в размер на **30 000 лв.** за претърпени неимуществени вреди в периода от 24.02.2016г. до 14.07.2021г., в следствие на повдигнато му обвинение за престъпления по чл.282 НК, чл.301 НК, чл.214 НК и чл.321, ал.6 НК, като наказателното производство е било прекратено с Постановление за прекратяване на наказателно производство от 14.07.2021г., които неимуществени вреди се състоят в преживян стрес, накърнени чест, достойнство и zlepоставянето на доброто име на ищеца за период от пет години и пет месеца, ограничение на правата му чрез задържането му, конвоирането му и вземане спрямо него на мярка за неотклонение „парична гаранция“, наложена мярка за процесуална принуда-„забрана за напускане пределите на страната“, влошаване на здравословното му състояние и унижение от факта, че е трябвало да бъде преглеждан и лекуван в присъствието на конвоиращи го охранители и от публичното му заклеимяване като престъпник, чрез съобщаването на задържането му в сайта на Апелативната специализирана прокуратура, излъчване по електронните медии на конвоирането му и предоставянето на информация за наказателното производство срещу него от страна на прокуратурата на пресата, потиснатост и нарушаване на правото му на личен живот и неприкосновеност, чрез извършването на претърсвания и изземвания в неговата къща и автомобил, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 13.08.2020г. до окончателното изплащане на задължението, сумата от **6 000 лв.**,

представляваща обезщетение за претърпените от ищеца имуществени вреди, изразяващи се разноси в наказателното производство за заплатено адвокатско възнаграждение, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 13.08.2020г. до окончателното изплащане на задължението, обезщетение в размер на **1145,16 лв.** за претърпени имуществени вреди - пропуснати ползи от законната лихва върху сумата от 7000 лв., внесена като парична гаранция за периода от 19.05.2016г. до 28.12.2017г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 14.07.2021г. до окончателното изплащане на задължението, както и обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на **1567,84 лв.**, представляващи пропуснати ползи от законната лихва върху сумата от 2950 лв. за периода от 24.02.2016г. до 20.05.2021г., която е била иззета от ищеца като веществено доказателство, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 14.07.2021г. до окончателното изплащане на задължението.

Ответникът Прокуратура на Република България в законоустановения срок е представила писмен отговора на исковата молба, с който е релевирала възражения относно размера на претендираното обезщетение, което счита за прекомерно, както и относно действителното наличие на пряка причинно – следствена връзка, между действията на прокуратурата по повдигане на обвинението и твърдените вреди. Оспорва доказаността на претърпените неимуществени вреди, като се сочи, че не се представят доказателства за действителното им настъпване. Сочи, че по отношение на претендираното обезщетение в размер на 6000 лв., представляващо претърпяна загуба, не са представени доказателства за действително направени разходи за заплащането на адвокатско възнаграждение в този размер, както и за обема на извършените процесуални действия с участието на упълномощен адвокат. Оспорва дължимостта на претендираната законната лихва върху обезщетенията за претърпени вреди, относно периода от 13.08.2020г. до 14.07.2021г., тъй като постановлението за прекратяване на наказателното производство от 13.08.2020г. е било отменено, и то е прекратено с това от 14.07.2021г. Сочи, че прокуратурата не носи отговорност за начина по който медиите са отразявали наказателното производство, а в тази връзка липсват и доказателства тя неправомерно да е предоставяла невярна информация. Счита, че съдържанието на конкретни публикации се определя от техните автори и за тях прокуратурата не може да носи отговорност.

В съдебното заседание, ищецът се яви лично и с процесуалния си представител адв. Т., която моли съда да уважи предявените искове, като основателни и доказани и да присъди в полза на доверителя ѝ разноските по делото.

В съдебното заседание ответникът се представлява от прокурор Стоев, който оспорва предявените искове, като сочи, че те са останали недоказани, както по основание, така и по размер. Релевира възражение за прекомерност на заплатеното в полза на процесуалния представител на ищеца адвокатско възнаграждение.

След като взе предвид изложеното в исковата молба и отговора,

събраните доказателства по делото и изявленията на страните в съдебното заседание, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

С доклада по делото съдът обяви за безспорно в отношенията между страните и ненуждаещо се от доказване в процеса обстоятелството, че Постановлението за прекратяване на наказателното производство е влязло в сила.

От представените и приети писмени доказателства по делото е видно, че ищецът е бил привлечен към наказателна отговорност и му е повдигнато обвинение за извършени престъпления по чл.282 НК, чл.301 НК, чл.214 НК и чл.321,ал.6 НК на 25.02.2016г. С постановление от същата дата той е задържан за 72 часа, а с постановление от 27.02.2016г. му е наложена принудителната мярка „Забрана за напускане пределите на Република България“. Съгласно протоколи за претърсване и изземване от 24.02.2016г. се установява, че са били извършени претърсвания и изземване от къща, апартамент и автомобил собственост и ползвани ищеца по ДП №46/2015г. по описа на СО-СП-гр.София.

На 07.04.2016г. спрямо С. С. в качеството му на обвиняем по ДП №46/2015г. по описа на СО-СП-гр.София, е взета мярка за неотклонение „Парична гаранция“ в размер на 20 000 лв., която с Определение от 04.05.2016г. на СпНС е изменена в размер на 7 000 лв. Видно от касова бележка от 19.05.2016г. ищецът е внесъл сумата от 7 000 лв. като гаранция по сметка на Специализираната прокуратура. С постановление от 22.12.2017г. взетите спрямо ищеца в хода на досъдебното производство мерки за процесуална принуда „Парична гаранция“ и „Забрана за напускане на пределите на страната“ са отменени. С постановление на прокурор при СпП от 13.08.2020г. наказателното производство е прекратено, като в него погрешно е посочено, че то е водено срещу неизвестни извършители, поради което това постановление е отменено с постановление на АСпП от 08.07.2021г., след което е постановено ново постановление от 14.07.2021г. от прокурор при СпП, с което наказателното производство спрямо привлечения като обвиняем С. С. и други лица е прекратено.

Съгласно проемо-предавателен протокол от 20.05.2021г. на ищеца С. С. са върнати иззетата на 24.02.2016г. сума в размер на 2950 лв.

От договор за правна защита и съдействие от 26.02.2016г., фактура от 01.03.2016г. и извлечение от банковата сметка на адвокатско дружество се установява, че за осъществяването на защита в ДП №46/2015г. по описа на СО-СП-гр.София, ищецът е заплатил на адвокатско дружество възнаграждение в размер на 6 000 лв.

Съгласно разпечатка от електронния сайт на ПРБ на последния от страна на Апелативна специализирана прокуратура е била публикувана информация за това, че на 25.02.2016г. са били повдигнати обвинения на данъчни служители от ТД на НАП-Велико Търново сред които и С. М.-бивш директор на ТД на НАП. Видно от разпечатки от електронните сайтове

marica.bg, nova.bg, bnt.bg, bnr.bg, 168chasa.bg, legalworld.bg, dir.bg, borbabg.com, novavarna.net, trud.bg и dariknews.bg информацията за разследването и повдигането на обвинение на ищеца е широко отразена в медиите.

Видно от Епикриза от 25.02.2016г. и болничен лист от 29.02.2016г., през нощта на 25.02.2016г. (00:25 часа) ищецът е постъпил в Кардиологичното отделение на МОБАЛ „Д-р Ст.Черкезов“ АД, гр.Велико Търново по разпореждане от РУ на МВР-Велико Търново, поради измерени високи стойности на артериалното му налягане, а именно 220/140. След проведено медикаментозно лечение той е бил изписан с подобрение на 25.02.2016г. в 09:30 часа. На 29.02.2016г. ищецът е прегледан от лекар, който му поставил диагноза „Хипертонично сърце без (застойна) сърдечна недостатъчност“ и му предписал 10 дни лечение при домашен-амбулаторен режим.

От останалите приети писмени доказателства, които са били част от материалите по ДП се установява, че по отношение на ищеца в периода от 15.04.2015г. до 23.02.2016г. са прилагани специални разузнавателни средства, извършвани са справки за трафичните му данни, за банкови сметки и е извличана информацията, която се е намирала в иззетите от него телефони.

В производството по делото бяха ангажирани гласни доказателства, чрез разпита на свидетелите Р. и С., които съдят кредитира, макар свидетелят С. да е брат на ищеца, доколкото те не са в противоречие със събраните писмени доказателства и същевременно са последователни, логични и непротиворечиви. От тях се установи, че ищецът в следствие на така повдигнатото му обвинение е бил съсипан психически. Веднага след обвинението, всички негови приятели се отдръпнали от него, а той имал много приятели, поради длъжността която заемал. Затворил се в себе си и дори напуснал гр.Велико Търново и повече от година не е ходил там, а живеел в едно съседно село. Ищецът имал амбиции за политическа кариера, които след такова обвинение, бил принуден да изостави. Ищецът изпитвал и притеснения как това ще се отрази и на близките му. Свидателят С. сочи, че не е присъствал на задържането на брат му, но знае, че то е станало на едно кръстовище между селата Велчово и Пчелище, след което са го върнали обратно в с. Къпиново, в къщата. Осъществена е била специализирана операция, след което е претърсена къщата, в която живеел ищецът, и която е собственост на свидетеля. След задържането, близките на ищеца получили информация, че той не се чувства добре. Той бил заведен в болницата в Горна Оряховица, където му поставили една инжекция за смъкване на кръвното, което било около 189/138. Тогава той не изглеждал добре, цялото му лице било червено, и бил притеснен. След това бил приет в кардиологията на Търновската болница, където докторът казал, че този човек не е за арест, а е за болница. Свидателят С. бил до леглото на брат си в болницата, като до тях имало и един цивилен полицаи. След това ищецът бил закаран с конвой до гр.София. Свидателят С. също отишъл в гр.София и останал там, докато брат у е в ареста. Около полунощ получил обаждане от някакъв номер, докато той

бил в един хотел в гр. София, като непознат човек му казал, че на една бензиностанция „ОМВ“ има един човек, който иска да говори с него, след което чул гласа на брат си, който му казал да отиде да го вземе, защото е в бензиностанцията до следствието. Свидетелят установява, че и забраната за напускане на пределите на страната също се отразила много негативно на брат му, защото е пропуснал две възможности за спортен риболов в Гърция и Турция, а преди това, той бил запален по риболова. Сочи, че обвинението, разпитите след това, постоянното призоваване и ходене до гр.София, притеснило много брат му и в следствие на това се влошило здравословното му състояние. Получавал световъртеж и пиел по една шепа хапчета.

От така установеното от фактическа страна съдът достига до следните правни изводи:

Отговорността на държавата за вреди причинени на граждани от незаконосъобразни действие на правозащитните ѝ органи е обективна. За ангажирането ѝ ищецът следва да установи, че действията на правозащитните органи на държавата по повдигането и поддържането на обвинението са незаконосъобразни и че в резултат на тях, са настъпили посочените неимуществени вреди.

С влизането в сила на оправдателната присъда или постановление за прекратяване на наказателното производство се осъществява фактическия състав на отговорността по чл. 2, ал.1, т.3, пред. I от ЗОДОВ (в този смисъл и ТР № 3/2005 г. на ОСГК на ВКС) и Прокуратурата дължи обезщетение за всички преки и непосредствени неимуществени вреди, които ищецът е претърпял в хода на наказателното производство.

Ищецът претендира обезщетение за неимуществени вреди, които твърди, че е претърпял поради незаконното обвинение в извършване на умишлено престъпление от общ характер. Основава иска си на твърдения за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в преживян стрес, накърнени чест, достойнство и zlepоставянето на доброто име за период от пет години и пет месеца, ограничение на правата му чрез задържането му, конвоирането му и вземане спрямо него на мярка за неотклонение „парична гаранция“, наложена мярка за процесуална принуда-„забрана за напускане пределите на страната“, влошаване на здравословното му състояние и унижение от факта, че е трябвало да бъде преглеждан и лекуван в присъствието на конвоиращи го охранители и от публичното му заклеяване като престъпник, чрез съобщаването на задържането му в сайта на Апелативната специализирана прокуратура, излъчване по електронните медии на конвоирането му и предоставянето на информация за наказателното производство срещу него от страна на прокуратурата на пресата, потиснатост и нарушаване на правото му на личен живот и неприкосновеност, чрез извършването на претърсвания и изземвания в неговата къща и автомобил.

Съдът намира предявеният иск с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ за осъждането на Прокуратурата да заплати на ищеца обезщетение в размер на 30 000 лв. за претърпените от него неимуществени вреди вследствие на повдигнатото му обвинение за частично основателен.

От събраните в хода на производството писмени доказателства се установява, че ищецът е бил привлечен в качеството на обвиняем за престъпление по по чл.282 НК, чл.301 НК, чл.214 НК и чл.321, ал.6 НК, за които се предвижда наказание шест години лишаване от свобода, като тези престъпления са тежки съгласно чл.93, т.7 НК.

Установи се, че във връзка с обвинението спрямо ищеца, той е бил задържан за 72 часа, и спрямо него е взета сравнително лека мярка за неотклонение –парична гаранция, чиито размер от 20 000 лв. е бил изменен по повод на обжалването ѝ от ищеца на 7 000 лв. Спрямо него е приложена и мярката-забрана за напускане пределите на страната, както и за значителен период от време, неприкосновеността на личния му живот и кореспонденция са били нарушени чрез прилагане на специални разузнавателни средства и осъществени претърсвания и изземвания. Ищецът е търпял мерките за процесуална принуда за срок надвишаващ една година и половина. Същевременно от датата на привличането му като обвиняем- 25.02.2016г. до окончателното прекратяване на наказателното производство на 14.07.2021г. са изминали над 5 години. Предвид изложеното съдът счита, че спрямо ищеца е осъществена сравнително висока по интензитет процесуална принуда, а срокът за който е продължило досъдебното производство за доста дълъг.

За доказването на претърпените от ищеца неимуществени вреди вследствие на обвинението в настоящото производство бяха разпитан свидетели и събрани писмени доказателства, от които се установи, че повдигането на обвинението и задържането на ищеца са оказали негативно влияние на здравословното му състояние, предвид това, че артериалното му налягане било прекомерно повишено. Отделно от това се установи, че той е изпитал силен стрес, затворил се е в себе си, притеснявал се е за това как го възприемат останалите хора, както и за това как всичко това ще се отрази на близките му.

Тук следва да се отбележи, че самото осъзнаване от едно лице на обстоятелството, че определено негово право е нарушено и че то е подложено на ограничения в правната му сфера или срещу него неоснователно са повдигнати обвинения, представлява негативно преживяване и само по себе си подлежи на обезщетяване (Решение от 10.02.2011 г. по делото Илиев и др. срещу България (съединени жалби №4473/02 и №34138/04) на Европейски съд по правата на човека, Решение от 10.02.2011 г. по делото Радков срещу България (жалба №18382/05).

Съдът намира, че в производството по делото не се установи, че ищецът е бил публично заклеймен като престъпник, чрез съобщаването на задържането му в сайта на Апелативната специализирана прокуратура,

защото в съобщението там е посочено само, че му е повдигнато обвинение, а това не означава, че е престъпник. Не се установи и, че ответникът с предоставянето на същата тази информация е допринесъл за заклеимяването на ищеца като престъпник в излъчвани репортажи и публикувани статии в медиите. Установи се само, че информацията за обвинението на ищеца, разследването срещу него и задържането му са станали известни на много широк кръг лица-зрителители и читатели на електронни медии.

Поради изложеното до тук се налага извода, че ищецът е претърпял неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от незаконното обвинение, които подлежат на обезщетяване от ответника, на основание чл.2, ал.1, т.3 вр. чл.4 от ЗОДОВ, състоящи се в преживян стрес, накърнени чест, достойнство и zlepоставянето на доброто име за период от пет години и пет месеца, ограничение на правата му чрез задържането му, конвоирането му и вземане спрямо него на мярка за неотклонение „парична гаранция“, наложена мярка за процесуална принуда-„забрана за напускане пределите на страната“, влошаване на здравословното му състояние и унижение от факта, че е трябвало да бъде преглеждан и лекуван в присъствието на конвоиращи го охранители, предоставянето на информация за наказателното производство срещу него от страна на прокуратурата на пресата, потиснатост и нарушаване на правото му на личен живот и неприкосновеност.

Съдът счита, че в производството се установи, че ищецът е изпитвал тези негативни емоции със силен интензитет за периода на задържането му (3 дни) и с по-слаб такъв за периода на протичане на наказателното производство, т.е. за период от над 5 години.

Продължителността на наказателното производство в досъдебната фаза, настоящият съд намира, че излиза извън рамките на разумните срокове въпреки, че в случая разследването е било спрямо организирана престъпна група. Няма данни по делото, че поведението на ищеца или защитникът му са допринесли за продължителността на наказателното производство.

С оглед на всички тези обстоятелства и при прилагането на принципа на справедливост за определяне на размера на обезщетението, съобразявайки периода на развитото се наказателно производство и отражението му върху личността и начина на живот на ищеца и при отчитане на вида, характера, интензитета и продължителността на увреждането му, съдът намира, че справедливото обезщетение за претърпените неимуществени вреди възлиза на сумата от 25 000 лева. Относно претенцията от над 25 000 лв. до 30 000 лв., съдът счита предявеният иск за недоказан, поради което в тази му част той следва да бъде отхвърлен.

Отговорността на държавата за вреди от незаконни действия на правозащитни органи възниква от момента на влизане в сила на оправдателната присъда или прекратяването на производството. От този момент държавните органи изпадат в забава и дължат обезщетение в размер

на законната лихва върху размера на присъденото обезщетение (В този смисъл и т. 4 от ТР № 3 от 22.04.2005 г. по т. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК на ВКС). По тази причина обезщетението за претърпените неимуществени вреди следва да се присъди ведно със законната лихва считано от 14.07.2021г. до окончателното му изплащане, а не от 13.08.2020г., когато е постановено постановление за прекратяване на производството спрямо неизвестни извършители и всъщност това спрямо ищеца, който е бил привлечен като обвиняем не е било прекратено. Поради изложеното, искът за законната лихва върху главницата за претендираното обезщетение за неимуществени вреди за периода от 13.08.2020г. до 14.07.2021г. следва да бъде отхвърлен.

Относно предявените иски за осъждането на ответник да заплати на ищеца сумата от **1145,16 лв.** за претърпени имуществени вреди -пропуснати ползи от законната лихва върху сумата от 7000 лв., внесена като парична гаранция за периода от 19.05.2016г. до 28.12.2017г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 14.07.2021г. до окончателното изплащане на задължението, както и обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на **1567,84 лв.**, представляващи пропуснати ползи от законната лихва върху сумата от 2950 лв. за периода от 24.02.2016г. до 20.05.2021г., която е била иззета от ищеца като веществено доказателство, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 14.07.2021г. до окончателното изплащане на задължението, съдът намира, че те са основателни и доказани и като такива следва да бъдат уважени изцяло.

Загубата на законната лихва върху суми за внесена гаранция и иззета такава при претърсване и изземване е в причинно-следствена връзка с незаконното обвинение за извършено престъпление, по което наказателното производство е било прекратено. Размерът на претендираните вреди се установява, както от приложените към исковата молба справки за изчисляване на лихвата, които не са оспорени от ответника, така и от служебно извършени от съда такива, чрез електронен калкулатор за законна лихва.

Платеното адвокатско възнаграждение за защита в наказателното производство е в причинна връзка с неоснователното обвинение срещу ищеца, тъй като при липса на наказателно производство не би се наложило и ангажирането на адвокатска защита за него и съответно - ищцовата страна не би извършила разходи за нея. Безспорно се установи от приетите доказателства по делото, че ищецът е заплатил на защитаващите го в досъдебното производство адвокати общо 6000 лв. Установи се, че по досъдебното производство ищецът е бил защитаван от защитник-адвокат, който е осъществявал процесуални действия. Настоящият съд намира, че заплатеното от ищеца адвокатско възнаграждение в досъдебното производство не надвишава разумния и обичаен размер на дължимото възнаграждение, предвид вида и характера на обвиненията, нито пък имущественото увреждане е настъпило в следствие на вина на подсъдимия и ищец в настоящото производство, поради което не е налице причина, искът за претърпените имуществени вреди в размер на 6000 лв. да бъде отхвърлян

изцяло или частично. Той следва да бъде уважен изцяло. По отношение на тези разноси разпоредбата на чл.78, ал.5 ГПК е неприложима. Това обезщетение следва да се присъди ведно със законната лихва, считано от 14.07.2021г., а не от 13.08.2020г., поради което иска за законната лихва върху тази сума за периода от 13.08.2020г. до 14.07.2021г. следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Ищецът има право на разноси на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ. Настоящият съд намира, че в негова полза следва да бъдат присъдени разноси за държавни такси от 20 лв., такса за банков превод в размер на 9 лв., както разноси по делото за заплатено адвокатско възнаграждение, което изчислено съразмерно с уважената част от иска възлиза на 1672,02 лв. Договорено и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1920 лв. с ДДС е под предвидения минимален размер в чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждение в редакцията ѝ действала към 20.05.2021г., поради което възражението за прекомерност на заплатеното от ищеца в полза на процесуалния му представител адвокатско възнаграждение е неоснователно.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ да заплати на С. М. С., ЕГН *** сумата от 25 000 лв. /двадесет и пет хиляди лева/, представляваща обезщетение по чл. 2, ал. 1, т. 3, пр. II ЗОДОВ за претърпени неимуществени вреди, вследствие на повдигнато му обвинение за престъпление по чл.282 НК, чл.301 НК, чл.214 НК и чл.321, ал.6 НК по ДП №46/2015г. по описа на СО-СП-гр.София, като наказателното производство е било прекратено с Постановление за прекратяване на наказателно производство от 14.07.2021г., които неимуществени вреди се състоят в преживян стрес, накърнени чест, достойнство и zlepоставянето на доброто име на ищеца за период от пет години и пет месеца, ограничение на правата му чрез задържането му, конвоирането му и вземане спрямо него на мярка за неотклонение „парична гаранция“, наложена мярка за процесуална принуда-„забрана за напускане пределите на страната“, влошаване на здравословното му състояние и унижение от факта, че е трябвало да бъде преглеждан и лекуван в присъствието на конвоиращи го охранители, потиснатост и нарушаване на правото му на личен живот и неприкосновеност, чрез извършването на претърсвания и изземвания в неговата къща и автомобил, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 14.07.2021г. до окончателното изплащане на задължението, сумата от 6 000 лв. /шест хиляди лева/, представляваща обезщетение за претърпените от ищеца имуществени вреди, изразяващи се разноси в наказателното производство за заплатено адвокатско възнаграждение, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 14.07.2021г. до окончателното изплащане на задължението, обезщетение в размер на 1145,16 лв. /хиляда сто**

четиридесет и пет лева и шестнадесет стотинки/ за претърпени имуществени вреди -пропуснати ползи от законната лихва върху сумата от 7000 лв., внесена като парична гаранция за периода от 19.05.2016г. до 28.12.2017г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 14.07.2021г. до окончателното изплащане на задължението, както и обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на **1567,84 лв.**, представляващи пропуснати ползи от законната лихва върху сумата от 2950 лв. за периода от 24.02.2016г. до 20.05.2021г., която е била иззета от ищеца като вещестено доказателство, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 14.07.2021г. до окончателното изплащане на задължението.

ОТХВЪРЛЯ предявения от С. М. С., ЕГН ***** срещу Прокуратура на Република България, иск с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3, пр. II ЗОДОВ, **В ЧАСТТА** относно осъждането на ответника да заплати на ищеца обезщетение в размер от **над 25 000 лв. до 30 000 лв.** за претърпени неимуществени вреди, вследствие на повдигнато му обвинение за престъпление по чл. 282 НК, чл. 301 НК, чл. 214 НК и чл. 321, ал. 6 НК по ДП №46/2015г. по описа на СО-СП-гр.София, като наказателното производство е било прекратено с Постановление за прекратяване на наказателно производство от 14.07.2021г., които неимуществени вреди се състоят в преживян стрес, накърнени чест, достойнство и злепоставянето на доброто име на ищеца за период от пет години и пет месеца, ограничение на правата му чрез задържането му, конвоирането му и вземане спрямо него на мярка за неотклонение „парична гаранция“, наложена мярка за процесуална принуда-„забрана за напускане пределите на страната“, влошаване на здравословното му състояние и унижение от факта, че е трябвало да бъде прегледан и лекуван в присъствието на конвоиращи го охранители и от публичното му заклеймяване като престъпник, чрез съобщаването на задържането му в сайта на Апелативната специализирана прокуратура, излъчване по електронните медии на конвоирането му и предоставянето на информация за наказателното производство срещу него от страна на прокуратурата на пресата, потиснатост и нарушаване на правото му на личен живот и неприкосновеност, чрез извършването на претърсвания и изземвания в неговата къща и автомобил, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 13.08.2020г. до окончателното изплащане на задължението, за заплащане на **законната лихва** върху размера на обезщетението за претърпени неимуществени вреди от 25 000 лв. за периода от 13.08.2020г. до 14.07.2021г., както и за **законната лихва** върху сумата от 6 000 лв., представляваща обезщетение за претърпените от ищеца имуществени вреди, изразяващи се разноси в наказателното производство за заплатено адвокатско възнаграждение, относно периода от 13.08.2020г. до 14.07.2021г.

ОСЪЖДА ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ да заплати на С. М. С., ЕГН ***** сумата от **1701,02 лв.**, представляваща разноси по делото за внесена държавна такса, такса за банков превод и заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Апелативен съд-София.

Съдия при Софийски градски съд: _____